

D'N BLIKKEN EMMER

HEEMKUNDEKRING DE RIPS

Uit de serie: **Verdwenen Bedrijven in De Rips.**
Boomhoutzagerij Wim Smolders.

Hierin wordt de geschiedenis beschreven van bedrijven die op De Rips gevestigd zijn geweest. Dit kunnen eenmansbedrijven zijn, maar het kunnen ook grotere bedrijven zijn geweest. Velen hebben een bijzondere stempel gedrukt op de sociale leefomgeving van ons dorp. Ook kunnen beroepen worden beschreven van Ripsenaren, hier woonachtig, en die een bijzonder vak uitgeoefend hebben.

In het begin van de vorige eeuw had de Heidemij al een flink bosgebied in De Rips aangelegd. Er waren vele bosarbeiders nodig om alle taken in het bos te verzorgen. Ze hadden een grote kennis van het bos en ze wisten precies hoe het met het bos was gesteld. Meestal was men zijn hele leven bosarbeider.

Een enkeling probeerde het anders te doen. Zoals Wim Smolders die het risico nam om te investeren in een houtzagerij achter zijn huis. Het werd een bloeiend bedrijf, dat helaas plotseling stopte i.v.m. het overlijden van Wim.

Nieuwsbrief no. 24
Wim Smolders en
zijn boomzagerij.
Pag. 1
Wim Smolders en
Drika Smolders -
van de Rijt.
Pag. 2
Wim Smolders als
boswerker.
Pag. 3 - 5
Wim Smolders
begint houtzagerij.
Pag. 6 - 14

Boven; Wim Smolders met zijn vrouw Drika Smolders-van de Rijt aan tafel.

Wim (Wilhelmus) Smolders is geboren te Sint Anthonis 20-2-1911 Hij is zoon van de landbouwer Joseph Smolders (4-12-1877) en Hendrina Smolders-Brans (13-4-1883). Het gezin bestaat uit 4 kinderen, Stephen Jacob (Stef), Wilhelm, Maria en Wilhelmina.

Drika van de Rijt is geboren te Uden op 17-3-1911. Ze is de dochter van de landarbeider Henricus van de Rijt en Anthonia van de Rijt-van de Boogaard. Het gezin bestaat dan uit 6 kinderen Hendrika, Maria, Hendricus, Carolus, Gertruda en Wilhelmina. Het gezin woonde op Peelkant nr. 161 in Sint Anthonis. Maar in 1923 verhuisde de hele familie naar het "Peelpaleis" aan de huidige Vredepaaldreef 2A in De Rips. Henricus ging hier als landarbeider werken voor de familie Roelvink.

Het Peelpaleis was een voormalige houten barak, die de gebroeders Roelvink in 1913 hadden laten bouwen. Het deed dienst als schaftkeet en was tevens een overnachtingsruimte in dit verafgelegen Peelgebied. (Dit gebouw kreeg later in de volksmond de naam het Peelpaleis.)

Op een zeker moment wijzigde de functie van schaftkeet naar een woonruimte. En zo kwam Henricus van de Rijt met zijn gezin hier wonen. Er waren inmiddels 6 kinderen en in het Peelpaleis werden nog twee kinderen geboren, Theodora en Gerardus.

Links; Het Peelpaleis aan de Vredepaaldreef 2a in 1986.

Naast het Peelpaleis werd in 1924 door de gebroeders Roelvink een boerderij gebouwd, die de Honus werd genoemd. De landbouwer Dirk Hornstra kwam op de boerderij wonen. Als jong meisje heeft Drika van de Rijt nog op de Honus gediend. In 1933 verhuisde Hornstra naar de kom van de Rips om daar zijn kost verdienen als taxichauffeur. De familie van Zelderen kwam op de Honus wonen. En tot haar trouwen in 1934 heeft Drika nog op deze boerderij gediend.

Wim en Drika trouwden op 16 mei 1934. Wim Smolders werkte toen op de boerderij van zijn ouders, dus ging het jonge paar voorlopig in St Anthonis wonen. Hun oudste zoon Toon is daar geboren.

In 1935 kwam Wim in dienst bij de Heidemaatschappij. Het kleine gezin verhuisde naar een dubbele arbeiderswoning aan de zandweg D 40 in De Rips, per 1 juli 1954 Burg. Wildenberglaan 23 geheten. Een grote tegenslag was het toen de dubbele woning, die samen werd bewoond met de familie van de Weijer, in 1937 volledig af brandde. Geluk bij een ongeluk woonden de ouders van Drika aan de Bunthorst 38 in Oploo. Tijdens de opbouw van hun woning, hebben Wim en Drika met de twee kinderen Toon en Diny hier een half jaar ingewoond.

Rechts; Bericht in De Maasbode 10 mei 1937.

ARBEIDERSWONINGEN AFGEBRAND

In het Peeldorpje de Rips (gemeente Bakel) is gisteravond een blok van twee arbeiderswoningen bewoond door de gezinnen de Weyer en Smolders tot den grond toe afgebrand. Het vuur was ontstaan door een lek in den schoorsteen en greep door den krachtigen wind zoo snel om zich heen, dat slechts met moeite nog een gedeelte van de twee inboedels in veiligheid kon worden gebracht. De motorspuit uit Bakel, welke onmiddellijk was gewaarschuwd kwam eerst aan, toen het vuur nagenoeg was uitgewoed. Dat deze spuit zoo laat was vond zijn oorzaak in een brand in twee roggemijten, welke elders in de gemeente Bakel had gewoed.

Wim Smolders, van Boswerker naar Houtzagerij.

Wim Smolders kreeg in 1935 een vaste baan als bosarbeider bij de Nederlandse Heidemaatschappij. Elke dag fietste hij met zijn gereedschap naar het werk ergens in de Ripse bossen. Daarvan hing de spanzaag altijd over de schouder en de rest van het gereedschap zoals schilschop en bijltje waren met touwtjes vastgebonden op de fiets. Dit gereedschap werd in de herfst afgewisseld met een slootkantzeis en schop als met het uitmaaien en opschonen van de sloten werd begonnen. Aan het stuur hing altijd een jute tas met daarin de boterhammen en een blauwe emaille drinktuit gevuld met thee. Het schaften zelf gebeurde vroeger gewoon zittend op een boomstronk of op de grond in het bos. Regen, wind of winterse kou, het deerde de noeste boswerkers nauwelijks. Ook waren hun lijven dikwijls nat, was het niet van de regen dan was het wel van de hitte en van het harde werken. Ook op zaterdagmorgen was het in die tijd nog altijd werken geblazen tot de middag.

Links; Wim op zijn 'zondags' met de fiets.

Rechts; Hier zit Wim Smolders in 1939 te schaften tijdens het mos steken. Dit hoorde ook bij de taken van een bosarbeider. De blauwe emaille drinktuit met thee staat voor hem op de grond.

Gevaarlijk werk.

Daarnaast was het voor de bosarbeiders ook een gevaarlijk beroep, want men werkte altijd met zagen en bijlen. Regelmatig gebeurde er een ongeluk, dan was er een bijl uitgeschoten en iemand raakte gewond aan het been of arm. Of men struikelde en viel in een zaag of mes. De huisartsen uit Deurne en Gemert lapten de boswerkers wel weer op en meestal waren ze na enkele dagen wel weer aan het werk.

Boven; Vele bosarbeiders uit De Rips, 1 Wim Smolders, 2 Janus van de Pol, 3 boswachter Jan van der Aa, 4 Jan van Doren, 5 Piet Kuypers, 6 Tien van Bakel, 7 Jan van den Heuvel, 8 Jan Willems, 9 Piet Gloudemans, 10 Jan van Doren Sr., 11 Koos van Zogchel, 12 Toon Willems, 13 Karel van den Heuvel, 14 Piet(je) Nooijen, 15 Ties van der Wijst en 16 Louis van Zogchel.

Deze foto is genomen in de Ripse bossen tijdens de zogenaamde bosarbeidersdag. Van diverse zijden kwamen er dan bosarbeiders die mee deden aan de behendigheidswedstrijden. Zoals bijvoorbeeld; Wie kan er niet alleen het snelst, maar ook het meeste werk verzet krijgen in de vorm van het afzagen, snoeien en schillen van boomstammen.

Deze dag stond ook in het teken van het in gebruik nemen van de eerste en enige schafkeet op wielen die de Heidemaatschappij ooit bezat op De Rips. Later is deze keet verhuisd achter het woonhuis van wijlen Jan Willems aan de Blaarpeelweg.

Zie ook dat ze nog geen beschermende kleding en schoeisel droegen. Gewone werkkleding waren de klompen en "Mancheschesterse" broeken en jassen. Na deze generatie boswerkers kwam pas de beschermende bedrijfskleding van de Heidemij in gebruik. En tevens de moderne motorzagen, helmen enz.

Na thuiskomst wachtte er op Wim altijd nog een groot aantal klussen. Want achter elke witte arbeiderswoning lag een behoorlijk perceel grond van een kleine 50 are om zelf groenten te telen en eventueel een geit te houden voor de melk. Dit laatste had Wim Smolders echter niet, maar wel een toom kippen in een kooi en een schuur waarin twee varkens stonden. Deze varkens werden vet gemest en in de herfst geslacht als vleesvoorraad voor de hele familie. De varkenskooien moesten uitgemest worden en over het land verspreid. Ook het kleine perceeltje rogge maaide Wim zelf met de zicht en liet het malen bij de molenaar om als varkensvoer te gebruiken. En niet te vergeten het aardappelveldje dat met de hand gepoot en met de riek geroid werd. Daarna werd het ingekuuld als winterproviand.

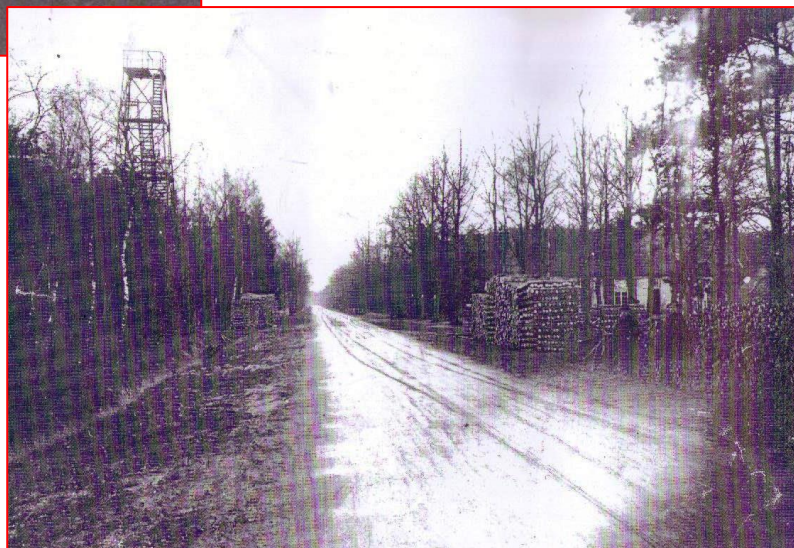
Tegen de varkensschuur lag het opgestapelde hout dat verzameld werd uit de Ripse bossen. En met de spanzaag werd kort gezaagd. Na droging in de zomer was dit de stookvoorraad voor het huishouden. Elke bosarbeider kon op deze manier hout verkrijgen voor het verwarmen van de woning, het koken, voor de sopketel en het wassen enz.

Links; De houtvoorraad en Wim met de spanzaag en zwager Carel van de Rijt. Op de achtergrond de boerderij van Joop Verstraten, nu Ben Beckers en M. v Deursen.

Onder; De brandtoren en er tegenover de boswachterswoning.

In zeer droge tijden loerde in het bos, altijd het brandgevaar. In die tijden was roken "op de werkvloer" nog een normale zaak. Echter ook bezoekers konden zeer lichtzinnig met vuur omgaan. Tegenover de boswachterswoning was dan ook een grote houten uitkijktoren gebouwd waarop menig Ripse bosarbeider de taak had om als uitkijkwachmeester over de Ripse bossen te turen of er mogelijk ergens rookwolken opdoemden. Ook Wim Smolders ging vrij regelmatig 's zondags op pad om deze taak te vervullen. Volgens Gerrie en Willy deed hij dit werk graag. Wellicht was het ook wel een uitlaatklep, om in de toren met de rust om hem heen, zijn toch drukke jachtige leven de revue te laten passeren.

Wim verwezenlijkt zijn droom, een eigen houtzagerij.

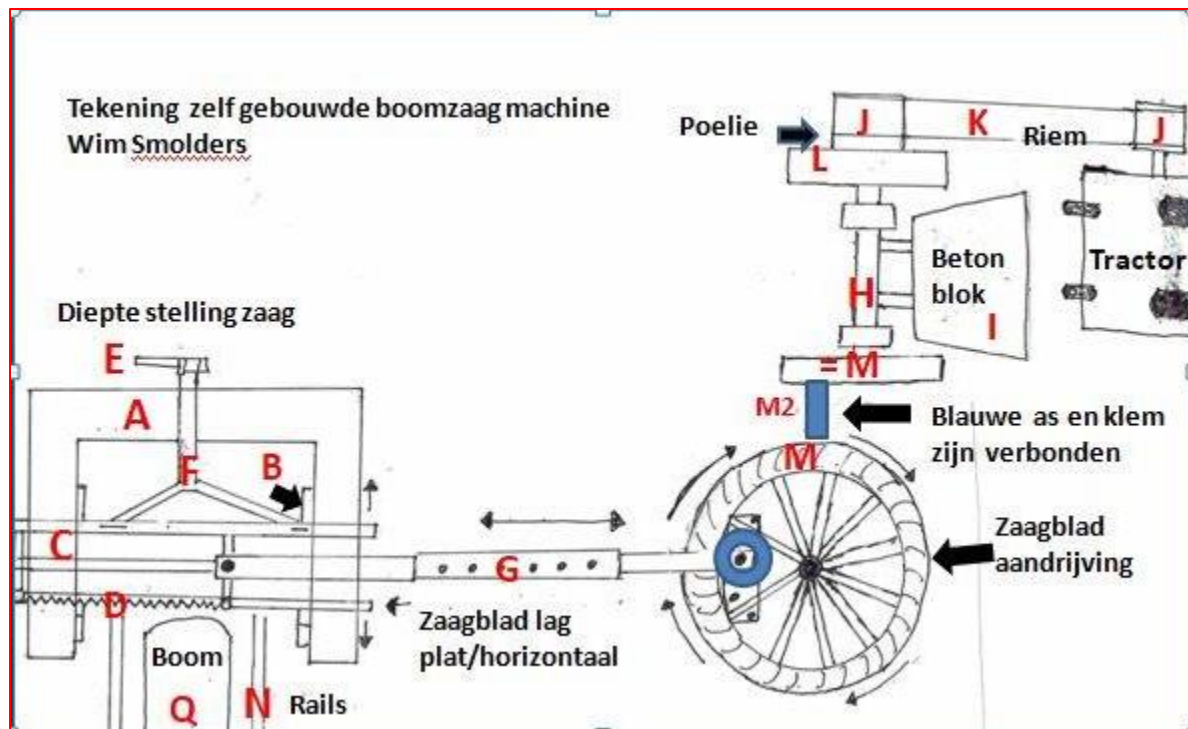
Al vele jaren had Wim achter zijn huis voor eigen gerief hout gezaagd. Echter Wim wilde zich een hoger inkomen verschaffen voor zijn grote gezin, want het twaalfde kind was alweer op komst. (Jozef het tweede kind overleed na 12 dagen). Hij wilde graag voor een deel eigen baas worden. Het nadeel was wel, dat hij dagelijks vele uren extra zou moeten draaien. Maar dat had hij er graag voor over. En de oudste kinderen, zoals Toon en later Willie, konden ook al een handje helpen. Hij trok de stoute schoenen aan en vroeg aan opzichter A. Bijlard of hij voortaan alleen voor de middag kon werken. 's Middags wilde hij voor zichzelf de kost gaan verdienen met de eigen houtzagerij. De Heidemij kon de bomen leveren die dan tot planken werden gezaagd. En zo rond 1951 was het zo ver dat hij zijn droom van een eigen houtzagerij kon gaan verwezenlijken.

Tekening en werking boomzaag.

Achter hun woning werd een houten schuur gebouwd waarin de aandrijving, een gebruikte Fordson-N tractor, voor de zagerij kwam te staan. De boomzaag zelf, moest voor het grootste deel door Wim worden gebouwd. Deze bestond uit een op de grond vast gemaakt U-vormig houten raamwerk (A). Aan het zware raamwerk waren 4 glijblokken bevestigd (B). Tussen de glijblokken door liep een lichter ijzeren frame (C) waaraan de onderzijde het scherp vertande zaagblad (D) in een horizontale stand was bevestigd. Boven op het raamwerk zat een hendel (E) en door hieraan te draaien kon met behulp van een stangenstelsel (F) de juiste hoogte van het zaagblad worden ingesteld. Op de betonblok (I) was een frame bevestigd (H) waaraan de twee vliegwielen vast zaten. Het ene vliegwiel (M) was met een tussenas en blok (M2) verbonden aan de lange stang (G), die de heen en weer gaande beweging van het zaagblad in gang zette. Het vliegwiel (L) aan de andere zijde zorgde ervoor dat het gehele zaaggedeelte in beweging kwam. Dit gebeurde met behulp van de twee poelies aan de tractor en het vliegwiel (L) waar een aandrijfriem (K) over liep. Zo gauw de tractor werd gestart kwam de aandrijfriem in beweging en via de beide vliegwielen kon het zagen gebeuren.

Om dit alles te verwezenlijken heeft Wim zelf ook veel hulp gehad van zijn oudste zoon Toon. Die was ook boswerker, maar had zich daarnaast volledig bekwaamd in het lassen van ijzeren delen.

Rechts;
Schematische
tekening van de
boomzaag.

Links; De Lanz Bulldog tractor met de poelie opzij die zorgde voor de aandrijving. Over de beide poelies liep de aandrijfriem die het eerste vliegwiel(L) in gang zette. Deze zette vervolgens het tweede vliegwiel(M) aan gang, waarna de stang(G) samen met de zaag(D) in een heen en weer gaande beweging kwam.

Na alle opstartproblemen kon uiteindelijk begonnen worden met de eerste zaagwerkzaamheden. De opdrachten waren er al meteen. Grote boomstammen kwamen naast de woning te liggen en het was dan ook altijd een heel karwei om die dikke stammen veilig van de wagen af te krijgen. Vervolgens bleven ze liggen totdat ze gezaagd moesten worden. Voor de jeugd was het na het lossen van de bomen, een aangename doch wellicht ook wel een gevaarlijke speelplek.

Rechts; Gerry en Tonnie tijdens het spelen op de boomstammen.

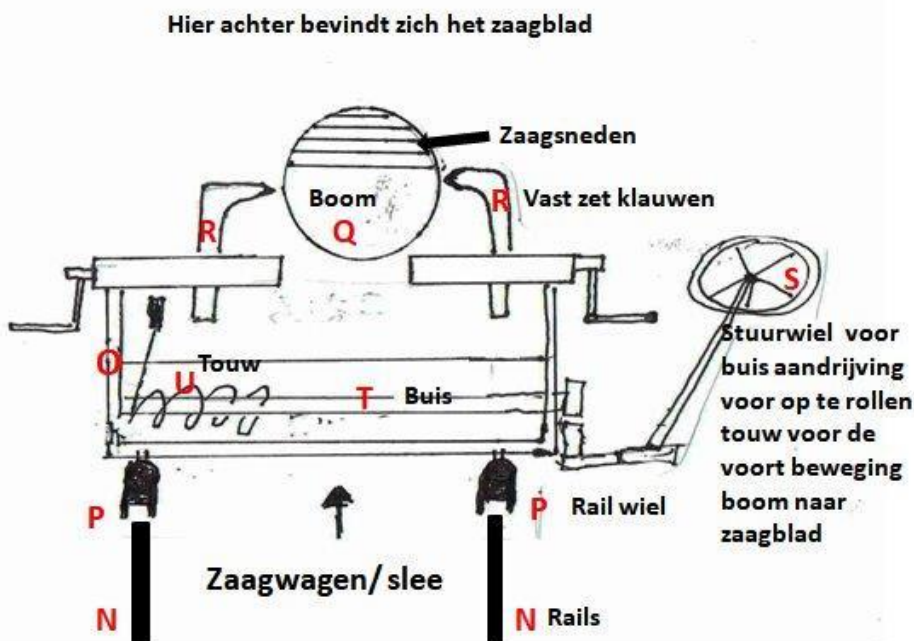
Rechts; v.l.n.r. Willy Smolders, Leo Leenders, Sjef en Toon Smolders boven op de 'Malle Jan' Dit is het vervoermiddel om lange bomen te verplaatsen. De bomen werden met de 'Malle Jan' op de zaagwagen gelegd. Dat gebeurde altijd met 2 personen.

Zoon Willy was vanaf 10-jarige leeftijd het vaste hulpje van zijn vader. Als hij uit de school kwam zei Wim; Trek maar vlug d'n overall aan, want er is nog unnen hoop te doen. Later hoefde vader Wim dat niet meer te zeggen want zo gauw Willy thuiskwam, gingen die werkzaamheden als vanzelf.

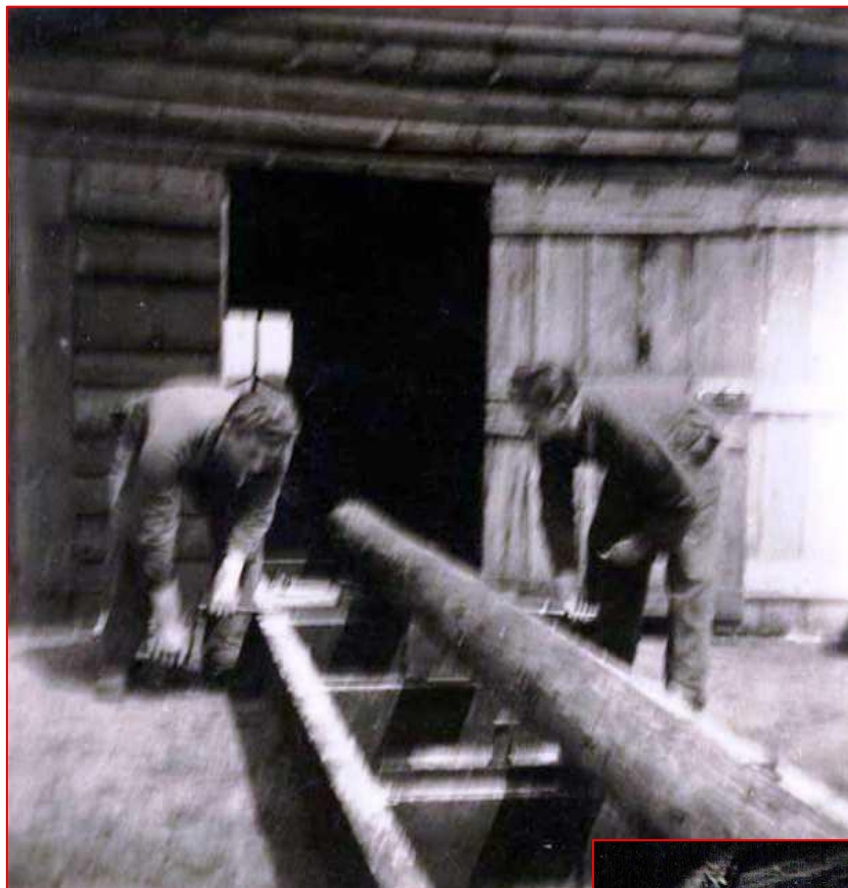

Onder; Schematische tekening van de zaagwagen.

Zelf gebouwde Zaagwagen/ slee door Wim Smolders

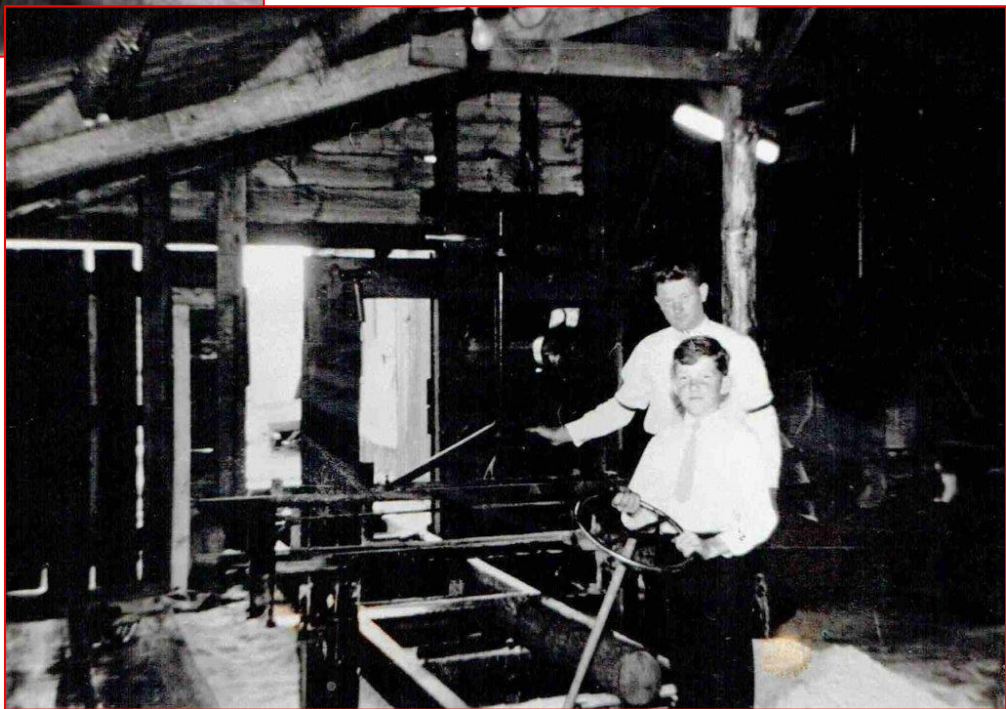
Buiten en in de schuur lagen ijzeren spoorrails (N) die aan de grond waren vastgemaakt. Over deze rail liep een zaagwagen/slee (O) waaronder ijzeren railwielen (P) waren bevestigd. De boom(Q) werd eerst goed op de zaagwagen vastgezet met behulp van in de hoogte verstelbare tandklauwen (R). Om de boom op de zaagwagen richting het zaagblad te bewegen moest men aan een stuurwiel draaien (S). Daardoor werd het steeds kortere touw (U) op een ronddraaiende buis (T) opgerold. Het uiteinde van het touw was met een pen onder de zaag in de grond vast gemaakt. De slee/onderwagen werd zo onder de zaag door getrokken. Die vervolgens telkens een plank van de boom kon zagen.

Links; De boom wordt vastgedraaid met scherpe ijzeren klauwen door Toon (links) en Willy.

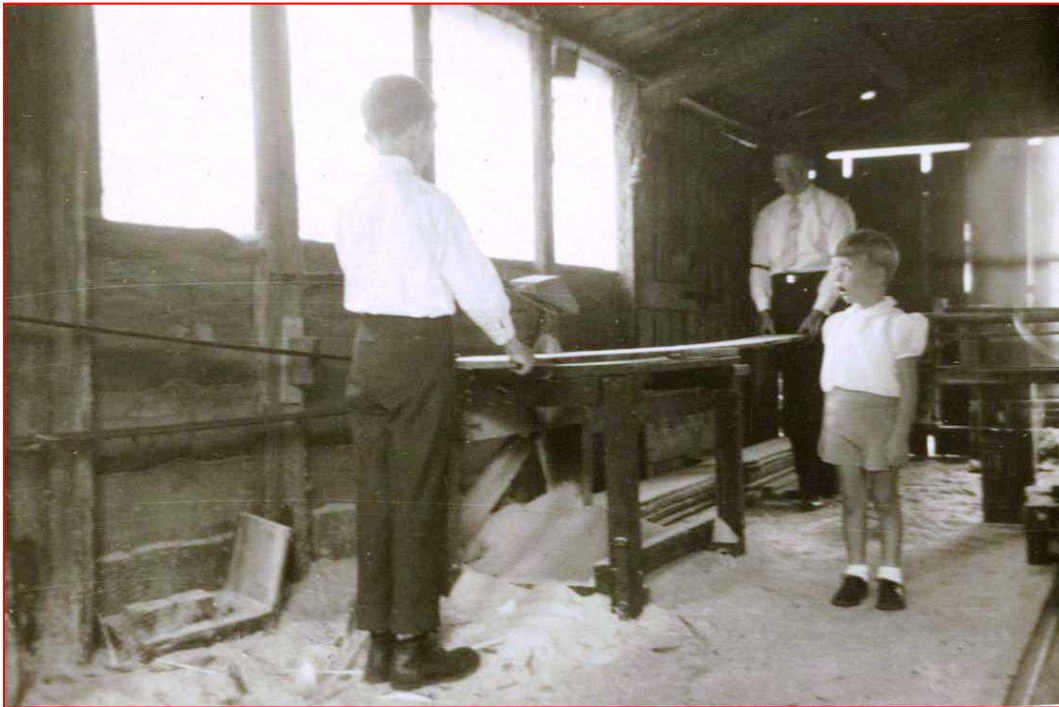
Het bovenste en onderste afgezaagde schaaldeel kon men feitelijk niet als plank gebruiken, maar werd altijd apart gelegd. Alles van de boom werd benut en de oudste kinderen moesten alle schaaldelen in korte stukjes zagen. Dit werd gebruikt als geriefhout om de kachel 's morgens aan te maken. Toen Gerrie (1946) op 7 jarige leeftijd, haar oudere broers en zussen bezig zag, met het kort zagen vroeg ze aan "vadder" Wim; "Mag ik ook zagen?" waarop Wim antwoordde; "Nee, meiske, jouw tijd komt later nog wel." En zo is het ook gebeurd volgens Gerrie.

Rechts; Willie draait aan het stuur om de boomstam richting de zaag te bewegen met Wim op de achtergrond.

Kantrechten

Als de boom tot planken of balken gezaagd was, kwam de volgende houtbewerking in beeld. De buitenste schaaldelen van de plank moesten verwijderd worden met een cirkelzaag. Daarna kon ook de breedte van de plank of panlat ingesteld worden en moest opnieuw door de cirkelzaag getrokken worden. Deze werkzaamheden werden in de praktijk kantrechten genoemd.

Boven; Het kantrechten met Willy en vader Wim samen aan de cirkelzaagtafel.

De zaagopdrachten kwamen van verschillende Ripse boeren waarvan Gerrie en Willy nog wel enkele namen hebben onthouden. Frans van Zeeland, Harrie van der Burgt en Frans Wouters. Dikwijls was het ook een soort ruilhandel, Wim verkreeg sommige diensten van de boer en als tegenprestatie zaagde Wim dan zijn gebrachte boomstammen. De oudere zus Toos moest altijd met de fiets de rekeningen rondbrengen. Hierop stond de naam van Wim Smolders en van de opdrachtgever, de gedane werkzaamheden en de prijs. Toos mocht nooit een factuur achter laten zonder een betaling per kas te ontvangen. Want een kopie had Wim niet en dan kon het wel eens verkeerd gaan bij bepaalde families.

Wim kreeg het steeds drukker en de werktijden werden steeds langer. Echter om 22.00 uur stopte hij altijd. Vervolgens werd er met het gezin nog wat gegeten en dan naar bed want 's morgens vroeg was het weer werkdag bij de Heidemij.

Op mijn vraag of er nou nooit eens iemand in de buurt geklaagd had over het ronkende geluid van de tractor of het sjilpende geluid van de zaag werd direct ontkennend beantwoord door Gerrie en Willy. Nee, dat hadden ze nooit van gehoord. Dat gebeurde in die tijd gewoon zo. Evenals de penetrante geur van het hout zagen zelf. Overal rond het huis hing die houtgeur die overigens door niemand als belastend werd ervaren.

De zaken liepen goed en de opdrachten werden steeds groter. En na enkele jaren zo rond 1954 werd er overgestapt op een nieuwe grotere en moderne gebruikte zaagmachine. De oude zaagmachine werd hoofdzakelijk door Willy en zijn vader gesloopt.

De nieuwe machine kwam van houtzagerij Oerlemans uit Beek en Donk. Deze firma zaagt overigens nu nog steeds hout. De Fordson-N was al eerder vervangen door een modernere tractor van het merk Lanz Bulldogg, die bij het mechanisatiebedrijf Michels in Venray werd aangeschaft. Om de nieuwe zaagmachine en de tractor te kunnen plaatsen moest er met vereende krachten een grotere en hogere loods worden gebouwd.

Iedere middag en avond en ook op alle zaterdagen werd er gewerkt. Het was toen nog helemaal niet mogelijk om bij een doe-het-zelfzaak of gespecialiseerd bedrijf, op maat gezaagde planken en latten te kopen. Hele kapconstructies voor huizen en boerderijen werden dan ook door Wim op maat gezaagd. Dit ging van planken tot panlatten, de balken en de gordingen voor de kap van een huis. Al het zaagmeel wat vrijkwam tijdens het zagen werd altijd gekocht door Harry van der Heijden uit De Rips. Harry strooide het zaagmeel op de bodem van de vrachtauto's waarmee de varkens werden vervoerd naar de slachterijen.

De grootste opdrachtgever was een bedrijf uit Apeldoorn, dat per keer wel 3 vrachtwagens hout kwam lossen. Waar moesten we dat toch allemaal laten, naast en achter het huis. Gelukkig was er in die tijd naast ons huis nog een lege bouwplaats van de gemeente waarop het te zagen hout werd neer gelegd.

*Boven; v.l.n.r. bovenste rijen; Toon, Sjef, Riek, Marietje, Toos, Ciska, Dineke
onderste rijen: Gerrit, vader Wim, Tonnie, Gerrie, moeder Drika en Willy.*

Grote invloed van mijnheer Pastoor en de gemeente Bakel.

Plotseling kunnen dingen toch veranderen als de gemeente plannen heeft met de te koop staande bouwkaavel gelegen naast hun woning. Wim is toen zeer onheus bejegend, waardoor hij in feite onenigheid kreeg met de Kerk en lagere overheid.

Wat gebeurde er namelijk. Op een dag kreeg Wim onverwacht bezoek van de Ripse Pastoor en een wethouder van de Gemeente Bakel. Wim werd te kennen gegeven dat hij met zijn gezin en houtzagerij zou moeten verkassen. Hij moest maar ergens anders gaan wonen en daar de kost gaan verdienen.

De gemeente en de kerk wilden namelijk een nieuw en modern bedrijf een kans bieden in De Rips. De gemeente wilde haar grond naast Smolders verkopen aan de firma Harrie Schoonwater uit Oploo. Hij kon de nieuwe smid van het dorp worden. Als de familie Smolders maar wilde vertrekken, dan kon Harrie tijdelijk op deze plek wonen tot zijn nieuwe smederij en woonhuis klaar waren.

Deze mededeling bracht voor Wim een enorme schok te weeg en het voelde als een rechtstreekse klap in zijn gezicht. Hij als eenzaam burger met inmiddels 11 kinderen en een eigen bedrijf. Als huurder van het huis en de grond, zou hij plaats moeten maken voor een ander bedrijf. Wim was er kapot van, door het onrecht wat hem werd aangedaan door de pastoor en de wethouder. Zij konden bij hem dan ook geen Goed meer doen.

Wim wilde niet bij de pakken neer zitten en schreef rechtstreeks een brief aan Koningin Juliana met de uitleg wat hem in De Rips was overkomen. Blijkbaar was de koningin erg met zijn lot begaan, want al snel kwam er een antwoord in de zin van; Zoals Wim het kenschetste mocht het niet gebeuren en kon hij met zijn gezin daar blijven wonen. Onderin stond dat indien de gemeente terug kwam om hem verder aan te zeggen, dat hij dan de brief van de koningin moest laten lezen waardoor de gemeente wel op andere gedachten zou komen. En zo geschiedde. Wethouder en pastoor kwamen terug waarna Wim hen de brief liet lezen. Onverrichter zake zijn beiden huiswaarts gekeerd en Wim heeft nooit meer iets vernomen. Wel zijn er altijd gespannen verhoudingen met kerk en gemeente gebleven door deze ingrijpende gebeurtenis.

Buurman Harrie Schoonwater is er komen wonen en heeft achter het woonhuis zijn smederij gebouwd. Wel had Smolders vanaf dat moment wat minder plek om het te zagen hout neer te leggen. De verhoudingen met de familie Schoonwater zijn trouwens altijd voortreffelijk gebleven. Ook met de burens de familie van de Weijer zijn de verhoudingen altijd goed geweest. Het bijzondere was dat de beide families van de Weijer en Smolders de drijvende krachten waren van de handboogsport van de Rips. Alle vrije uurtjes waren ze dan ook bij de "doelen" van de Batavieren te vinden. En tijdens de wedstrijden werden vele prijzen mee naar huis genomen. Naast de handboogsport was Wim zijn hele leven ook actief binnen de KAB, de katholieke Arbeiders Bond.

Links; De handboog v.l.n.r. Jan Fransen, Wim Smolders en buurman Hanneske van de Weijer.

Een groot verlies.

Wim was met de Heidemij 's morgens vertrokken naar Tegelen om daar te helpen bij het graven van een nieuwe sloot. Ja, het normale werk bij de Heidemij in de Ripse bossen was in die tijd ook helemaal veranderd. Boswerkers kwamen in de ochtend naar het kantoor achter de boerderij van Willem van de Rijt in De Rips. Van hieruit werden ze met busjes naar allerlei plaatsen in het zuiden van het land vervoerd, waar de Heidemij werkzaamheden had te verrichten.

Op die 3de november in 1966 werkte Wim in Tegelen. Hij moest de taludkant bijwerken, tijdens het graven van een nieuwe sloot door een graafmachine. Hier kreeg hij een fatale hersenbloeding. Wim is direct vervoerd naar het ziekenhuis in Tegelen, waar hij op 55 jarige leeftijd is overleden.

Boven; Wim Smolders 1962.

Gedenk in uwe gebeden
en bij het H. Misoffer

Wilhelm Smolders

echtgenoot van
Henrica van de Rijt

Geboren te St. Anthonis 20 februari 1911, na
voorzien te zijn van het Sacrament van het
H. Oliesel, plotseling overleden op 3 november
1966. Hij werd begraven te Rips op
7 november 1966.

Geheel onverwacht en menselijker wijze gesproken veel te vroeg werd hij uit het leven weggenomen, om over te gaan naar het eeuwig geluk. God riep hem toen hij bezig was met zijn werk om in het dagelijks onderhoud van zijn gezin te voorzien, en denkende dus aan zijn gezin verliet deze zorgzame vader en echtgenoot dit leven, zijn taak op aarde was volbracht.

Dierbare echtgenote ik dank u voor alles wat u in dit leven voor mij deed. Moge God u een kracht zijn in uw zware taak die u nu alleen zult moeten vervullen.

Dierbare kinderen wil voor moeder een steun zijn iedere dag opnieuw, neem in mijn plaats de zorg voor haar over en omringt haar steeds met grote liefde.

Ik ben nu opgegaan naar het eeuwig geluk maar eens zullen wij allen tezamen weer worden verenigd om eeuwig gelukkig te zijn.

Vaart wel en bidt voor mij.

De Ripse pastoor wilde deze aanzegging komen doen bij de familie Smolders en vroeg aan Willy waar hij naar toe ging in zijn zondagse pak. Willy zei; ik moet nu gaan voor mijn rijexamen, waarop de pastoor antwoordde. Dan ga ik eerst wel even naar de buurman. En zo geschiedde. Willy ging op rijexamen, slaagde en hoorde later pas dat zijn vader plotseling was overleden. Slechts 55 jaar mocht Wilhelmus worden en natuurlijk was het een grote klap voor het gehele gezin en voor zijn vrouw Drika.

Links; Bidprentje van Wim Smolders.

Wat nu te doen met de houtzagerij. Toon en Willy hebben de laatste kleine opdrachten nog uitgevoerd. Daarna werden de Algair aandrijf motor verkocht, de zagerij werd gesloopt en de "Malle Jan" ging naar de familie Herpers in De Rips.

En hiermee kwam er een helaas een vroegtijdig einde aan de houtzagerij Smolders.

Links; Drika Smolders-van de Rijt samen met haar oudste zoon Toon voor de houtzagerij in 1966 na de dood van Wim Smolders.

Onder; De kinderen Smolders v.l.n.r. Boven; Toon, Gerrie, Toos, Dieneke, Ciska, Sjef. Onder; Willy, Marietje, Tonnie, Rieka en Gerrit.

Bronnen:

Archief Theo Verstraten

Archief D'n Blikken Emmer

Foto's familie Smolders en D'n Blikken Emmer.

Gesproken met Gerrie van Lankveld-Smolders, Willy Smolders, Ben Beckers en André van den Akker.
Folder; Theehuisje 't Peelpaleis

<http://www.erfgoedgeowiki.nl/index.php/Peelpaleis>

<http://www.bhic.nl/onderzoeken/hulp-bij-onderzoek/bevolkingsregisters>

Deze nieuwsbrief kwam
tot stand m.m.v.

Bernard Ploegmakers

☎ 0623901706

bploegmakers@hetnet.nl

Hannie Ploegmakers

☎ 0206938463

Secretariaat:

G.M. van Geffen

Ripsestraat 23a

5764PE De Rips

0493-599450

gmvangeffen@planet.nl

Het lidmaatschap
bedraagt € 15, - per jaar
over te maken op
rekening nr.
NL24RABO0136131654
t.n.v. Heemkundekring
D 'n Blikken Emmer
o.v.v. naam en
emailadres